

Maciej Trzciński

Raciąż, gm. Tuchola, woj. bydgoskie

Informator Archeologiczny : badania 19, 143

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

glinianych. Kilkanaście z nich zdobionych było dookólnie linią prostą i falistą. Fragmenty naczyń datowane na X-XII w. przemieszane były z innymi XIII-XIV w.

Zabytki zostaną przekazane Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Nie przewiduje się dalszych badań.

PULTUSK-MIASTO
woj. ciechanowskie

patrz
późne średniowiecze

RACIĄŻ, gm. Tuchola
woj. bydgoskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadziła Pomorska Ekspedycja Archeologiczna UŁ.
Autor sprawozdania mgr Maciej Trzciniński. Finansował Uniwersy-
tet Łódzki oraz Urząd Wojewódzki w Bydgoszczy. Siedemnasty
sezon badań. Grodzisko /z 2 poł. XIII w./ - stolica kasztelantów.

Prace wykopaliskowe skoncentrowano w południowej części wyspy grodowej. Celem ich było uchwycenie dalszego ciągu stercy drożnej w tej części wyspy oraz wyjaśnienie sposobu budowy przeprawy na ląd stały. Użyto wykopów /ogółem 162, 5 m²/ pozwoliło również uzyskać profil na linii E-W przy południowej podstawie stoku wzniesienia, na którym powstał gród kasztelański Raciąż.

W wyniku badań uchwyciono dalszy odcinek drogi biegnącej między wschodnim brzegiem jeziora a podstawą stoku wiatu grodziska. W wykopach zlokalizowanych w najbardziej na południe wydłużonej części wyspy, w pobliżu obszaru podmokłego, dzielącego obecnie teren grodziska od łąd stałego, odsłonięto dawną linię brzegową, a na niej przyczółek mostowy. Linia brzegowa wydaje się być tworem sztucznym, a więc jest to najprawdopodobniej ślad odcięcia półwyspu od łąd stałego. Odkryty fragment przyczółka sugeruje istnienie przeprawy mostowej w kierunku łąd stałego. Odcinki drogi i dawna linia brzegowa datowana jest ułamkami ceramiki z XIII w.

Badania będą kontynuowane.

RACIBÓRZ
woj. katowickie
Zamek-Ostrog

patrz
późne średniowiecze

RACOT, gm. Kościeln
woj. leszczyńskie
Stanowisko 18

patrz
neolit

REJON DOLNEJ WIEPRZY, gm. Dąbrowa
woj. koszański
CISOWO
Stanowisko 3
ZIELNOWO
Stanowisko 7, 8, 9
KOWALEWICE
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
Konservator Zabytków Archeologicznych
w Koszalinie

Badania prowadzili mgr Henryk Janocha /autor sprawozdania/ i mgr Franciszek Lachowicz, przy udziale pletwonurków z klubu "KRONOS" w Dąbrowie. Finansował WKZ w Koszalinie. Pierwszy i drugi sezon badań. Łódź drubanka wczesnośredniowieczna, ślady osadnicze z mezolitu/neolitu i wczesnej epoki żelaza.

Rejon dolnego biegu rzeki Wieprzy na odcinku Kowalewice-Dąbrowa, jest bardzo bogaty w zabytki i stanowiska archeologiczne. W końcu 1984 r. w ciągu 1985 r. dokonano na tym odcinku, zwłaszcza Cisowo-Kowalewice dalszych odkryć archeologicznych. Odkryciom sprzyjało to, że na wspomnianym odcinku rzeka Wieprza jest odczyszczana, częściowo regulowana, a umocnienia brzegowe konserwowane. Postanowiono przeprowadzić również w określonych miejscach tego rejonu badania podwodne oraz poszukiwawcze w częściach przybrzeżnych i brzegowych.

Stanowisko 3.

Badania podwodne - zostały przeprowadzone w rejonie Cisowa, przy pomocy pletwonurków klubu PTTK "KRONOS" w Dąbrowie. W grudniu 1984 r. natrafiono na ślady łodzi, która zalegała w mulistym dnle rzeki w odległości 300 m na wschód od mostu na Wieprzy łączącego dwa odcinki drogi polnej prowadzącej z PGR Cisowo w kierunku południowym do łąk i pól uprawnych. Podjęte niezwłocznie z pletwonurkami badania nie zostały w pełni zrealizowane z uwagi na zaistniałe zle warunki atmosferyczne /zima - mróz i śnieg/. Pomocnie prace podwodne podjęto w czerwcu 1985 r. W wyniku tych prac łódź drubanka została wydobyta z rzeki, a podwodny rejon jej zalegania przebadany. Wydobyta łódź wykonana jest z jednego pnia drzewa dębowego. Długość jej wynosi 340 cm, szerokość 56 cm, a zachowana wysokość 36 cm. W przedniej części łódź zapalczona jest w przegrodę. Część rufowa pęknięta. Burty częściowo uszkodzone. Badania dna rzeki nie potwierdziły istnienia śladów ani osadnictwa ani innych zabytków w tym rejonie rzeki. Łódź znajduje się w Muzeum w Koszalinie.